

VÔ CẢM & GIẢ DỐI

-“Ngài có hối tiếc gì về hơn 4 triệu người Việt chết vì cuộc nội chiến ý thức hệ Cộng sản không?- Võ nguyên Giáp trả lời nhà báo Pháp: Non, pas du tout ! Không hối tiếc !”. Tên tướng Giáp đại diện cho bọn đầu xỏ CSVN là một lũ Vô cảm vì máu lạnh chúng đã bị đóng băng rồi.

-Hiện nay dưới tà quyền CSVN, 2 căn bệnh truyền nhiễm nguy hiểm nhất là **Vô cảm & Giả dối**.

‘Nhiều điều phủ lấy giá gương,
Người trong một Nước phải thương nhau cùng’,
Dù rằng Nam, Bắc hay Trung,
Cũng là con cháu Lạc Hồng mà ra,
Nước Non chỉ Nước Non nhà,
Mang theo dấu ấn lúc ta chào đời.

Ngàn năm văn hóa ông cha,
Lời vàng giáo huấn cho ta làm người,
Quê Hương rừng biển đẹp tươi,
Những lời khuyên ấy ngàn đời không phai.

Ngày nay một lũ bất tài,
Làm tôi Tàu cộng tương lai mất rồi !
Vô cảm tràn ngập nơi nơi,
Từ trên xuống dưới vun bồi ấm thân.

Đói nghèo mặc kệ người dân,
Biển sông cá chết đâu cần phải lo,
Chia nhau mắc ngoặc tham ô,
Phát ngôn lấm liếm phỉnh phờ cho qua.

Vô cảm đồng chí bất cần,
Tranh quyền đoạt vị nhiều lần không tha,
Thủ tiêu che giấu gian tà,
Thay hình đổi dạng khó lòng mắt dân (*)

Vô cảm băng hoại nước nhà,
Thế nên đạo đức ông cha suy đồi,
Xã hội lắm cảnh khóc cười,
Bao nhiêu tình huống lệ rơi đau lòng.

Chiếc xe lao giữa phố đông,
Cán người bỏ chạy như không việc gì,
Chứng kiến tai nạn hiểm nguy,
Đứng nhìn một lúc lại đi bình thường.

Xe tải lật giữa phố phường,
Thực phẩm đổ xuống vãi vương tứ bề,
Dân tham hai bên vỉa hè,
Ào ra cướp giật đem về nhớn nhợ.

Trường kia có bọn học trò,
Hành hung bạn học chẳng lo học hành,
Một lũ xúm lại bu quanh,
Ung dung như ngắm bức tranh bi hài.

'Lương y từ mẫu' là sai
Nằm trong bệnh viện nếu ai không tiền,
Thì xin hãy cứ nghỉ yên,
Đợi chờ thần chết chẳng phiền ai hay.

Vô cảm độc tố ngày nay,
Hủy hoại đạo đức ở ngay gia đình,
Cha con, chồng vợ dứt tình,

Bởi vì chỉ nghĩ đến mình mà thôi !

.....
Than ôi! Xã hội suy đồi,
Chính bởi Việt cộng đười ươi gieo truyền,
Hãy mau dẹp bọn tà quyền,
Giang Sơn Tổ Quốc bình yên vui hòa,
Hết cảnh **Vô cảm** xót xa,
Sống luôn tình nghĩa chan hòa yêu thương.

***Phụ dẫn :**

Những người ‘Vô cảm & Giả dối’- đặc biệt là bọn tà quyền CSVN
Hãy suy nghĩ về những tâm hồn Cao thượng như sau :

TIỀN VÀ ĐẠO ĐỨC

Câu chuyện này xảy từ hơn 30 năm trước, vào một buổi tối mùa đông lạnh giá ở Washington D.C. Vợ của một doanh nhân giàu có bất cẩn làm rơi túi xách tại một bệnh viện. Sau khi biết chuyện, vị doanh nhân này vô cùng lo lắng, vì bên trong túi xách không chỉ có 100 ngàn đô mà còn chứa thông tin thị trường vô cùng cơ mật. Ông vội vã lái xe đến bệnh viện ngay lúc nửa đêm.

Khi ông vừa đến nơi thì thấy một cô bé gầy còm đang ngồi ở hành lang bệnh viện, tay ôm chặt chiếc túi da mà vợ ông đánh mất. Cô bé ngồi dựa lưng vào tường, người run lên vì lạnh.

Cô bé ấy tên là Chiada. Em có người mẹ đang nằm bệnh viện và bệnh tình rất nặng. Nhà chỉ có hai mẹ con nương tựa vào nhau sống qua ngày, họ đã bán đi tất cả mọi thứ có thể nhưng cũng chỉ đủ trả tiền cho bệnh viện đêm nay. Họ đã hết nhẫn tiền.

Buổi tối định mệnh hôm ấy, Chiada bất lực đi đi lại lại ở hành lang bệnh viện, nước mắt giàn giụa, cầu xin Thượng Đế hãy ban cho mẹ con em một phép màu. Vừa lúc đó, một người phụ nữ đi từ trên lầu xuống. Bà làm rơi chiếc túi da xuống đất, có thể là trong tay còn đang cầm thứ khác nên không biết túi xách bị rơi. Ở hành lang chỉ có một mình Chiada. Cô bé nhặt chiếc túi lên, vội vàng đuổi theo người phụ nữ ra cửa, nhưng bà đã lên một chiếc xe hơi sang trọng và đi mất rồi..

Chiada quay lại phòng bệnh và kể cho mẹ câu chuyện này. Khi mở chiếc túi ra để tìm danh tính của người mất đồ, hai mẹ con đều sững sốt bởi xấp tiền trong đó. 100 ngàn đô là số tiền quá lớn đối với họ, và nó rất có thể sẽ chữa lành bệnh của người mẹ. Nhưng mẹ của Chiada bảo con gái hãy mang chiếc túi quay lại hành lang, đợi người bị mất đến nhận lại...

Sau khi được trả lại chiếc túi xách quan trọng, vị doanh nhân đã gắng hết sức chạy chữa cho mẹ của Chiada. Tuy nhiên bà vẫn không qua khỏi. Vì không muốn cô bé Chiada phải sống cô độc nên ông đã nhận nuôi cô bé và cho em đi học.

Kể từ sau đó, công việc kinh doanh của vị doanh nhân ngày càng phát triển, không lâu sau ông đã trở thành một tỷ phú. Sau khi tốt nghiệp đại học, Chiada cũng đến giúp đỡ ông quản lý công ty. Nhờ sự thông minh và những kinh nghiệm được học từ cha nuôi mà Chiada nhanh chóng trở thành một nữ doanh nhân thành công, rất nhiều việc cha nuôi đều phải hỏi ý kiến của cô.

Khi sắp qua đời, vị doanh nhân đã để lại một bản di chúc:

-Trước khi quen biết mẹ con Chiada, tôi nghĩ mình là một người rất giàu có. Nhưng khi đứng trước hai mẹ con họ – những

người nghèo khổ, không có tiền chữa bệnh nhưng vẫn nhất quyết trả lại 100 ngàn đô, tôi nhận ra rằng họ mới là những người giàu có nhất. Bởi dù trong hoàn cảnh nào, họ luôn giữ một tiêu chuẩn đạo đức rất cao. Đây là điều mà người làm kinh doanh như tôi thiếu nhiều nhất. Tiền của tôi hầu hết đến từ sự tranh giành, tâm kế trên thương trường. Chính họ đã khiến tôi hiểu được nguồn vốn lớn nhất của đời người chính là phẩm hạnh.

Tôi nhận nuôi Chiada cũng không phải để trả ơn hay thương hại, mà là mời về một tấm gương làm người. Có cô bé bên cạnh, trên thương trường, tôi luôn cố gắng ghi nhớ việc gì nên làm, việc gì không nên; số tiền nào nên lấy, số tiền nào không nên. Đây chính là sự bảo đảm vững chắc cho công ty phát triển và sau này tôi đã trở thành một tỷ phú..

Sau khi tôi ra đi, toàn bộ tài sản sẽ để lại cho Chiada thừa kế. Đây không phải là quà tặng, mà vì tôi muốn sự nghiệp của mình có thêm huy hoàng và thịnh vượng hơn. Tôi tin rằng, con trai tôi sẽ hiểu được tâm ý của tôi. ***

Sau khi người con trai của ông từ nước ngoài trở về, đọc kỹ di chúc của cha, anh đã ký tên vào văn bản thừa kế. :

“Tôi đồng ý để Chiada là người thừa kế toàn bộ tài sản của bố mình. Chỉ mong cô ấy có thể làm vợ tôi.”

Chiada suy nghĩ một lúc rồi cũng cầm bút ký tên:

“Tôi chấp nhận toàn bộ tài sản mà cha nuôi để lại, bao gồm cả con trai của ông”.

(Tâm Thanh)

() Ghi chú : Người giả như Hồ chí Minh- Phùng quang Thanh- Trần đại Quang...và có thể sau này lại có thêm một số đồng chí giả như Nguyễn phú Trọng- Nguyễn xuân Phúc- Nguyễn tấn Dũng...nhưng làm sao che mắt được dân chúng Việt Nam.*

Đinh văn Tiến Hùng